

Paw indyjski

Do ogrodu prezydenta
Przywieziono pawie w święta.
Ledwie ogon podniósł paw,
Już nie było końca braw.
I powstało zamieszanie.
„Ochy”, „achy” i wzdychanie.
„Król prezencji! Mistrz kreacji!
Spec od autoprezentacji!
A ten ogon? Patrzcie sami!
Jak się mieni kolorami.”

Pozazdrościł mu wróbelek,
Bo kolorów nie ma wiele.
Zażalenie chciałby złożyć.
Czemu wróbel ma mieć gorzej?

Żal wylewa przed jaskółką,
Swoją bliską przyjaciółką.
„Po co paw się tak panoszy?
Ogon tylko ciągle stroszy,
Tak się pyszni, tak nadyma...
Sam go zrobił? Nie! Otrzymał!”

„Na co tobie, mój wróbelku,
Pawie piórko na kuperku?
Masz talenty całkiem inne:
Lekkość, spryt i ciało zwinne.
Porozmawiaj z pawiem o tym,
Paw też swoje ma kłopoty.”

Gdy go zmoczą deszczu krople,
Przeziębienie ma okropne.
Niekończące bóle stawów
I nerwowość – słabość pawów”.
„Ach – rzekł wróbel – głupio plotłem,
Wiesz, ja wolę deszczu krople...”

A co myśli o tym paw?
Paw nie puszy się dla braw.
Tak jak każdy inny ptak,
Chce usłyszeć słodkie „tak”
Od wybranki, pawiej damy,
Dla niej cały cyrk z piórami.

Fot. arch. FSK

Drodzy Przyjaciele z Polski!

Boże Narodzenie obchodzi się w Indiach w różny sposób, jedni świętują je wspaniale, a inni zwyczajnie. Święteczna atmosfera rozpoczyna się u nas z początkiem grudnia. Kupujemy wtedy różne ozdoby i ubrania. Porządkujemy też swoje domy, a potem budujemy małe szopki. Mieszkania dekorujemy kolorową bibułą i światełkami, a żłóbek przyozdabiamy girlandami. W dniu 23 grudnia kupujemy drzewko, a dla bliskich prezenty. Następnego dnia ubieramy drzewko, słuchamy kołęd i przygotowujemy święteczne ciasta. Później odwiedzają nas krewni i razem idziemy na pasterkę. Po powrocie z kościoła częstujemy się ciastem i wymieniamy między sobą życzenia i prezenty, a na koniec organizujemy tańce, które trwają aż do świtu.

W dniu Bożego Narodzenia dzielimy się swoją radością z innymi, a na uroczysty obiad zapraszamy znajomych, i to nie tylko chrześcijan. Chcemy, by świętowali razem z nami.

Przesyłam Wam najserdeczniejsze życzenia bożonarodzeniowe

Melvina ze szkoły Jyothi Seva Blind, Bangalore, Indie

Kochani!

Czy ciekawi Was, jak w Indiach przeżywa się święta Bożego Narodzenia? Spróbuję Wam o tym opowiedzieć. Boże Narodzenie to najważniejsze święto dla chrześcijan na całym świecie, bo każdego roku 25 grudnia wspominamy narodziny Pana Jezusa.

Przygotowania do świąt rozpoczynają się dwa tygodnie wcześniej. Wszyscy domownicy angażują się w robienie różnych przekąsek, pieczenie ciast, a później w rozdawanie ich rodzinie i przyjaciołom. W Wigilię większość z nas idzie do kościoła na uroczystą Mszę św. o północy.

W tym szczególnym czasie miasta zdobią przybrane drzewa i kolorowe światełka. Zawsze słychać słodkie melodie kołęd, wykonywane przez różne chóry. Ludzie odwiedzają swoje rodziny i przynoszą im wymyślne dania. A ciasta śliwkowe znajdują się prawie we wszystkich chrześcijańskich domach. Jest to również czas Świętego Mikołaja i rozdawania prezentów, które sprawiają, że dzieci czują się bardzo szczęśliwe. W okresie Bożego Narodzenia wielu z nas odwiedza domy opieki dla ludzi starszych i domy dziecka, by uświadomić wszystkim, że są kochani przez Boga.

Drodzy Przyjaciele, Wy również dzielcie się swoją miłością ze wszystkimi potrzebującymi. Życzę Wam „Wesołych Świąt”!

Satya, uczennica szkoły Jyothi Seva Blind, Bangalore, Indie